

Sylabus omylů papeže Pia IX.

Sylabus omylů vydal papež Pius IX. roku 1864. Sylabus byl spojený s encyklikou *Quanta Cura*. Tato encyklika pak byla vydána deset let po encyklice *Ineffabilis Deus*, která určovala neposkrvněné početí Panny Marie. V roce 1870 došlo po potvrzení Sylabu k vyhlášení dogmatu o neomylnosti papeže.

Vydání Sylabu omylů bylo reakcí papeže na modernizaci společnosti, která začala upřednostňovat rozum před vírou. Sylabus byl obranou a také gestem, aby bylo všem jasné, jak se k novým myšlenkám církve staví. Celý Sylabus lze chápat jako vystoupení proti pokroku a snahu udržet vliv církve v životech lidí.

První oddíl Sylabu má název **Pantheismus, naturalismus a absolutní racionalismus**. Zde je odsouzeno tvrzení, že všechny věci jsou Bohem a mají Božskou podstatu. Dále se zde jako omyl uvádí, že by byl lidský rozum nadřazen Bohu, odsuzuje se zde názor, že Boží zjevení je nedokonalé a zázraky v Písmu jsou pouze smyšlenky.

Druhý oddíl s názvem **Zmírněný racionalismus** odsuzuje názor, že dogmata jsou předmětem filosofie a že církve nemá právo filosofii stíhat. Také se zde nesouhlasí s tím, že by církve byla proti pokroku vědy.

V oddíle **Lhostejnost, Svobodomyslnost** je popřeno, že by bylo možno, aby člověk vyznával náboženství dle svého výběru a že by byl protestantismus pouze jinou formou pravého křesťanství.

Oddíl **Socialismus, komunismus, tajné spolky, biblické společnosti, duchovensko-liberální spolky** odkazuje na dřívější listiny.

V dalším oddíle **Bludy o Církvi a jejích právech** se odsuzuje názor, že by byla světská moc nadřazena moci církevní, že by církve neměla mít majetek a že by neměla právo rozhodnout, že jedině křesťanství je pravé náboženství.

Bludy o společnosti občanské i samy v sobě a poměrů jejich v církvi. Tato část nesouhlasí s tvrzeními, že stát má neomezené právo, že učení církve je proti blahu společnosti, světská moc může zasahovat do věcí náboženství (například v případě navrhování biskupů) a že školy by se měly vymanit z církevní autority.

Bludy o mravouce přirozené a křesťanské se staví proti tomu, že by k potvrzení mravních zákonů nebylo třeba Boha a že důležité jsou hmotné statky.

Bludy o manželství křesťanském se staví proti tomu, že by manželství nebylo nerozlučitelné a církev by jeho zrušení neměla klást překážky nebo že by manželské záležitosti měly náležet světským soudům.

Bludy vztahující se k modernímu liberalismu odsuzují, že státu neprospívá křesťanství jako jediné náboženství a jako poslední, 80. blud je uvedeno: Římský papež může a měl by se smířit s pokrokem, liberalismem a moderní civilizací.

Celý sylabus se tedy staví negativně k novým idejím liberalismu, přicházejících s myšlenkou svobody rozumu člověka. Staví se i proti nadváze moci státu vůči církvi a proti jakémukoli loajálnímu postoji k svobodnému vyznání víry.